

हिरण्यमवधाय द्विभिधारणां सोमे ॥२५॥ वपावदानानन्तरं पुनरुपरि-
ष्टाद्विरण्यमवधाय सोमे द्विणम् निवृढे तु सकृदभिधारणम् । अत्राहपस्तम्बः
जुह्वामुपस्तीर्य हिरण्यशकलमवदाय कृत्स्नां वपामवदाय हिरण्यशकलमुपरिष्टा-
त्कृत्वाभिधारयत्येवं पञ्चावत्ता भवति चतुरवत्तिनोऽपि पञ्चावत्तैव स्यादिति काठके
च असिना वपां सकृदवदाय द्विभिधार्येति । अतोऽखण्डैव वपा सकृदेवा-
वदेया न द्विरिति ।

आश्राव्याहेन्द्राग्निभ्यां हागस्य वपां मेदः प्रेष्येति ॥२६॥ तत उत्थाया-
तिक्रम्याश्राव्य इन्द्रांष्येति मैत्रावरुणं प्रत्याह । एतदपि प्रयोगदर्शनार्थमेव पक्षे
सौर्यप्राज्ञापत्ययोरपि भावात् ।

प्रस्थितमिति च प्रसुते ॥२६॥ प्रसुते सुत्यायां सवनीये पशौ वपां मेदः
प्रस्थितं प्रेष्येति । प्रसुतशब्देनात्र सवनीय एव गृह्यते तद्विकारेषु प्रस्थितशब्दः
प्राप्तोऽपि सौत्रामण्यामुपसंहृतत्वादन्यत्र न भवतीति ।

हुत्वा वपाश्रपण्यावनुप्रास्यति प्राचीं विशाखां प्रतीचोमितरां स्वाहाकृते
ऽइति (६. १६) ॥२७॥ वपां हुत्वोत्तरतस्तिष्ठन् वण्णावाहवनीयं एवानुति
अनु पश्चात्प्रक्षिपति क्वाप्रत्ययाद्धर्ग्युरेव । विशाखां द्विशृङ्गां प्रागग्रां प्रास्यति
इतरामविशाखामेकशृङ्गां प्रत्यगग्राम् । आपः उत्तरतस्तिष्ठन्प्रतिप्रस्थाताहवनीये
वपाश्रपणीं^{१)} प्रहुरति स्वाहोर्ध्वनभसमिति । वपानेकत्वे स्वाहाकृता ऊर्ध्व-
नभसं मारुतं गृह्येति विप्रणिणामः ।

चात्राले मार्जयन्ते सपत्नीका इदमापः प्रवहतेति (६. १७) ॥२८॥ ततः
संकाः सयज्ञमानाः सर्वे ऋत्विजः चात्रालसमीपे अद्विरात्मानं शोधयन्ति अभ्यु-
क्षति मन्त्रलिङ्गादेवादिर्मार्जनं कर्तव्यमिति गम्यते । पत्न्यपि मन्त्रेणैव मार्जनं
करोति क्वचित्समिदाधानादौ पत्नी च गार्हपत्ये तूष्णीमिति (५. ५. ३६) नियम-
दर्शनात्^{२)} । पूर्वं ब्रह्मादयः षडृत्विजः ततो यज्ञमानः ततः पत्नीति । अनेक-
यज्ञमानके सर्वे यज्ञमानाः सर्वाः पत्न्यश्च ॥ ॥ षष्ठो कण्डिका ॥ ६ ॥

१) °पणी ABC. २) ? मिति घन A. मिति यत्न CB.